

עין משפט
נר מצוה
נה:

כה א מ"ז פ"ג מהל'
 חסודי ביאה הל' טו
 קמן לחזן קפה טור אה"ע
 ס"ח כ:
כו ב ג מ"ז שס פ"א הל'
 יא יב קמן שס טור
 אה"ע שס:
כז ד מ"ז שס הלכה י
 וקמן שס טש"ע
 אה"ע סימן כ קע"ף א
 בהג"ה:

תוספות ישני

[illegible]

תוס' חד' מקמא'

לחורמה אין האשה אוכלת
בהרומה עד שתכנס
לחופה: אמר רבה שכתב
רע דכתב גבי שפחה
חורפה למעט מינה דכל
חיבי לאוין בהעראה
א"כ לישתק קרא מניה
ויהי

יָדַע דָּאָשֶׁת אִישׁ לַמִּיד מִשְׁמֵשׁ
נִשְׁכָּבִי אִשָּׁה וְכַתִּיב, אֲלֵא

נה:

אֶתִּיא בִּיאָה בִּיאָה. וְהִי כֹאֲלוֹ כְּמִיד דּוֹר שְׁלִישִׁי יַעֲרָה מִשְׁמַע הָא דּוֹר שֶׁנִּי לֹא יַעֲרָה וְלֹא שִׁיךְ לִקְשָׁאֵי מַהֵא דְלִמְרָא בְּסוֹף הַגִּשְׁתִּיפִין (מְסֻדֶּרִין 7d). דְּכֵר הֵבֵא מִן הַכֶּלֶל אֵין לְמִין אוֹתוֹ בְּגִיזָה שׁוֹה דְּהֵכָא בִּיאָה דְּלִמְיֹא לְגִיזָה שׁוֹה כְּמִידָא בְּהִידָא וְלֹא מִן הַכֶּלֶל אִמִּי

מִי הִסְדִּיר דָּהֵם דְּלֹא יִפְסִין חַיִּיל
חַיִּיל מִתְרוּם אֶל הַעֲוֹד הַנִּינִי
דְּלֹא כְּחֵי חַיִּיל אֲלֵךְ דְּנִיפִי מִכְּלִ
דְּכִנְתָּ כִּכֵּן גְּדוֹל וְמוֹן הַמִּקְדָּשׁ לֹא יֵא
יֵא יִחַלל (וְיִקְרָא כֵּן) אֶל חֹמֶר עֲשֵׂד
חֲלֵל: ² יֵא דְּבִיבֵי דְּבִיבֵי עֲשֵׂד.

אמר רבא למה לי בשפחה חרופה שכתב זרע במוטה דאשת איש פרט למשמש דאמר אי משמש מת בעי חייב מאי איכא למימא מתה דסד"א (הואיל) שארו אימא ליחייב ע דסוטה למה לי לברת לדבר אחר מאי דבר פרט לשקינא לה שמי"משכבי אשה כתיב לשקינא לה דרך אבר אסר רחמנא אלא אמר לה בנשיקה הניחא למי עטרה אלא למי"ד זו נשיקה לכולם לשקינא ואיצטריך סד"א בקפיד והא קא קפיד קמ"ל וזו נשיקה משל לאדם פ"ו אי אפשר שלא רבה רב בר חנה אמר בשפחה חרופה זו ששת שכתב זרע אינו המירוק מאי לאו כמ עטרה כי אתא רב דימי וזו הכנסת עטרה אמר חנה לא אמר הכי אתא או אנא שקרי כי אתא זו הכנסת עטרה אדר פליג אדשמואל מי לי ועד הכנסת עטרה הני רב שמואל בר יהודה הכנסת עטרה גמר ב

קידושין בדמחר הם בעל לוקח משום לא יחלו ועוד י"ל דאי
לאו ובעלה לא הוה גמרין קידושי כסף מקימה קמה דשדה שפרין
אלא הוה מוקמינן קמה דקרא קידושי צלה משום דמחמבר
למגמר טפי קמה דשדה מקימה דשדה צלה השתא דרביי ובעלה
ט"ע גמרין קמה דשדה שפרין קידושי כסף דליכא למימר דלשטרין
קמה להעבדה דא"כ לשמוק מובעלה וינף כולה מילתא מעריות:
לאחר מיהא גמי שארי א"ר ב' וזה דשטיתא לן בפרק ט'
נחמין (נ"ב קד): 'הדין' האלף יורש את אשתו כשהיא
בזכר וחלמין וזה הם שני שאלו יורש את אשתו בזכר

להתחיל לקבוצו כן הן לא יירש את אמו בקבר להחיל לאלוהי מן האב
להחיל מיתה לא מיקרי שאלו וא"ם בדפדף ד' מימות (ספרי' 101:)
למעשה הורדום והיו משמש מתה כדלמך בנבא בתרא (דף 1: ג.)
ואז"ל דליתקרי דרשא דשמעתין למאן דיריש אתה ומתו גם שנים
כלום הוא הה"ל דנפקא ליה מפרק דהבא אלא דנחא ליה לנאקמי
ספור י"ח ספרים דגרסי הכס פרט למעשה חידודין וכן גורס בער
פשיטא ליה לנא"י דאריס אלא כלום הוא וי"ל דהיינו כמ"ד
מקרא איכא למימר דדקדק דהתם פשיטא ליה לנא"י הבא: לרש
היה קריו ואם כן מה בכך אם הכיר נמי דרך אריס מ"ה
אריס שומר לה איני חושדך אלא דרך אריס וכן שלא דרדכי:
אפילו בלא הוצאת ודע אלא שתבא היראים להוריע כמו צ
אחא למעוץ בנפחה חרופה אלא הערהה שלא דרדכי צפ"ס
לרואי להעבר בעהרה אלא צמרום גיד שלא היתה לרואי לה

מת בעריות חייב פרט למשמש מתה. שכבת זרע דסוטה לאו למעקרה קינא לה שלא כדרכה דהא
ט' שנקא לה דרך אבריה ואע"ג דפריצות בעלמא איצטריך ס"ד בקפיא דבעל חלה דחמנא
והא קפיד רמ"ל. ולמ"ד הערוא זו הבגנ

הבא על יבמתו פרק ששי יבמות

בִּיאָה בִּיאָה. ממחיצי לאוין דכתיב (ברא' 12:1) לא בִּיאָה מִמֶּנּוּ: **יִבְמָה** (לְשׁוֹק). בִּנְיָא חֲלִילָה מִנֵּי דְהֶעֱרָא דִידָה כְּגַמֵּר בִּיאָה: **אִי לִמְאָן דֹּאֲמֵר לֹא.** דכתיב לא תִּהְיֶה אִשָּׁה הֵמָּה (דְּבָרִים 22:28) לִיפְתִּין הֶעֱרָא לְחַיִּיבֵי לֹאִין: **אִי לִמְאָן דֹּאֲמֵר עֵשֶׂה.** דכתיב (שם) יִבְמָה יֵבָה עֲלֶיהָ וְלֹא אָחֵר וְלֹא

הנה מכלל עשה עשה והוא לא תהיה
מפיק לה לאין קודמיו חופסין ו
הוי"ק לא יאכל כה הו"ק לזר. ונבטח
זכר ושמאל הוא בהאש קמל וקמל
(כב): אלף יבמה ליבם מלך. דק
לה בעה"א: אשכ בעה"א. למנין

מקדש בנייה מנלן דהערה
מקדשה: קוה קוה. כי יקח איש
אשה ובעלה (דברים כד) והמכה
ליפיון קדוש יבנה כתיב הנה קוה וכתבי
הם כתיבי כדמות קוה (ויקרא כ)
למה לי למיכב שכנה ורע כאשה
איש. ואל ששת עמיתך לא תתן שכנתך
לרע (ויקרא יח) ואל אמתרבי כי
הערה המקדש דר' יונה: שכנה
ורע כמסוה. הנמחזה דלמחרת המסך
כתיב ושכנ איש אוחה שכנה ורע
(במדבר ה) כדלמך. דענין גמר
ביאה דלא תימא כי היכי דמחייב
מלקות בהערה לחייב נמי איש
בהערה: למשח מה. גביר מ
כלל קישו דלון רחוי להזרע: הניחא
למך. בשבועות פסק דיעות
הערה: למשח מה. אלא איש
למחר מיתמא: ש"ס הוילי למחר
מימסא: שארו דבעל מיקרי דכתיב
גבי טומאה כי אם לשארו (ויקרא כה)
ואמר"י שארו זו אשתו לחייב עליה:
לשקיה לה שלא דררסה. שהיה
חושדה עמו בך כשזכר אל חסתי
עמו ידע לל דלעתה בן ההורה
דלא היה חושדה עמו בקיה אחרת.
לישנא אחרינא לשקיה לה שלא
דררסה אל חסתי עמו יגיעל לוי שלא
דררסה: משכני אשה כתיב. וקשו
הנין: דרך אכריס. מיעין דדיס
ושם מנחון בשאר אכריס: פריטוס
קאסר רחמנא. בתמיה. כלומר פשיטא
דלא קיטוי הוא דמשום פריטוס לא
מיתמס עליה: בנשיקא. אכר נשיק
במקום תשמיש: הניחא למך. לקמן
בשעריקה הערה זו הכנסת עברה
אכל נשיקה לאו הערה היא ולא
מיתמסא לבעלה כתיב שפיר קאמרת
(י) דלא מיתמסא לבעלה דלאו קיטוי
הוא: אלא למך נשיקה הערה הוא

הידי ממשע לה: גמר ביאה ו הכנסת עטרה. מכלל נשיקה הערה
היא כשמואל: שכתב ורע. בשפחה חרופה קאי: (ש) עטרה.
לשם הנדוד היא ויאנה מן הגיד אלף בש: מירוק. שמוריע:
ודאי פליגו. דלא אמר הכנסת עטרה ו היא גמר ביאה והכא
קרי לה הערהא: אדשמואל. דלמך נשיקה היא הערהא:
מי לימא פליג. לשמואל הוי הכנסת עטרה גמר ביאה
ולרבינן נשיקה לאו כלום היא או למה תרוייהו בין לרבינן בין
לקרי לה הערהא עניהו ומר אמר חדא ומר אמר חדא ולא פליג:
מכאן

אח דפשיטא ליה בבבל טפי מבגן הייט מרן דרשא דהכא דאשמועין
ועט משמש מהה מקרא אחרינא דלרשיהם הוה גס שנייה פרט
עדין בדבושא ויחזקא דבי תשמועיה ויהי בל עליה ליחזיבי יצירה
על שורא שנייה שום ויהא דקאמר הוה וילרן מעשה הירודוס לאו
מנא דלרשיה עד שיהו שנייה שם אפילו מר"ד משמש מת בעריות
(ט) ופי' רש"י שם דמעשה חידודין הייט דרך אגרים וקשה דהכא
ההם דמעשה חידודין לאו כלום הוא ואפילו למאן דממעט הוה
לא דרך אגרים. וחסא חמארה הא אפילו אמר לה אל תסתרי
אמר לה נמי אל תסתרי ויש לומר דלפי פירושא שפנה לה דרך
אגריה חייב אלא ע"י ביאת מירוב. ונראה דמחייב בשפנה חרופה
מת איש דלא בעינן הולאת ורע אף על גב דכתיב זה ש"ו ולא
דכריותא (דף יא:) ונראה דלמ"ד הערלה ו הכנסת עטרה אין
ועבר לה הוה מוקמי קרא למעוטי קרא חללא חללא שלח דכרסה:
לדברים

תחופה (שם), בקפידא דבעל חלא רחמנא, דכתיב וקעא, יבעל הא חוין ליה דקפיד, שה

עטרה פרט לשקנא לה בנשיקה מהו:

מסורת הש"ס

(א) וּמִתְהַדְרִין נָה, שְׁנוּעוֹת
יח. (ב) סוּטָה כו. (ג) גִּזְיִשׁ
וּמִתְהַדְרִין עַבְדִּי. (ד) סוּטָה
כו. (ה) וְדַבְרִים כג.
(ו) וְלַעֲמִיל נד. (ז) וְלַעֲמִיל
ככ. (ח) מִיֵּאֱלֹהִים ט. (י) וְלֵאמֹר
אֲחֵר דִּיֵּא מִיִּרְקוֹן. (י) וְיִשְׁרָאֵל
יִשְׁעֵי כְּתוּבִים דִּיֵּא מִה
אֲשֶׁה. (כ) וְעַרְךָ הַדְּרוּסִי.

ורדה אור השלם

1. בום שאר וילדו לה
 2. קורא שלשני יאן להם
 3. בדרום ט
 4. בלחץ כחצו בלחץ
 5. יום יאן עשירי יאן להם
 6. בלחץ יאן בדרום ט
 7. יאן יאנו מרומ וכן
 8. ופת אלה מרומ וכן
 9. אל תהיה מרומ יאן
 10. חוצה לאש יאן ובהם
 11. יאן עליה ולקחה
 12. לאשה יאנמה
 13. בדרום ט
 14. יאן יאן שאר
 15. ובעלה היה אל
 16. הפאנן כמעט יאן
 17. כח ערוד ערוד
 18. ספר כרחת ונתן בידה
 19. מוכרתי:
 20. בדרום ט
 21. ואיש יאן יאן
 22. חותן כח אביו יאן
 23. אל דלה יאן ערונה
 24. ודא תראה אל ערונה
 25. חסד ורונה לעני
 26. בן עמק עני חותן
 27. גלה עני שאר

ויקרא ב' י
6. ואיש כי ישכב את
אשה שכבת זרע והוא
שפחה נרפסת לאיש
והפדה לא נפדתה או
הפשה לא נתן לה בקרת
היהיה לא וימנהו י
קטנה:
7. ואם אשה עמיתה לא
תתן שכבתה לזרע
לעממה בה:
ויקרא ב' י
8. ושכב איש אתה
שכבת זרע ונעלם מעיני
אשה ונסתרה והיא
נשמה ועד אין בה והוא
לא נפשה:

במדבר ה יג
וְאֵת זָכָר לֹא תִשָּׁב
מִשְׁכָּבִי אִשָּׁה תוֹעֵבָה
זֶהוּ:

מוסף רש"י

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones